

Βρυξέλλες, 25 Ιουνίου 2022
(OR. fr, en)

10677/22

**Διοργανικός φάκελος:
2021/0201(COD)**

**CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010**

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Προεδρία

Αποδέκτης: Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 10330/1/22 REV 1

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 10857/21 - COM (2021) 554 final

Θέμα: Δέσμη προσαρμογής στον στόχο του 55 %

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων συμμόρφωσης, τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030 και τη δέσμευση για συλλογική επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2035 στον τομέα της χρήσης γης, της δασοπονίας και της γεωργίας, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης

– Γενική προσέγγιση

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 14 Ιουλίου 2021, η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, στο πλαίσιο της δέσμης προσαρμογής στον στόχο του 55 %, πρόταση κανονισμού για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων συμμόρφωσης, τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030 και τη δέσμευση για συλλογική επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2035 στον τομέα της χρήσης γης, της δασοπονίας και της γεωργίας, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης¹.
2. Κύριος στόχος της πρότασης της Επιτροπής είναι να ενισχυθεί η συμβολή του τομέα της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας («LULUCF») στην ενισχυμένη συνολική κλιματική φιλοδοξία της ΕΕ για το 2030, με τον καθορισμό ενωσιακού στόχου 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ καθαρών απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF έως το 2030, καταναμημένων μεταξύ των κρατών μελών υπό μορφή δεσμευτικών εθνικών στόχων.
3. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αρμόδια επικεφαλής επιτροπή είναι η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (ENVI). Ο κ. Ville Niinistö (Greens/EFA, ΦΙ) ορίστηκε εισηγητής. Ο κ. Norbert Lins (EPP, ΓΕ) ορίστηκε εισηγητής της Επιτροπής Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου (AGRI), η οποία έχει καθεστώς συνδεδεμένης επιτροπής με συντρέχουσα αρμοδιότητα για ορισμένες διατάξεις. Η επιτροπή ENVI ενέκρινε την έκθεσή της επί της πρότασης στις 16 Μαΐου 2022. Το Κοινοβούλιο καθόρισε τη θέση του σχετικά με την πρόταση στις 8 Ιουνίου 2022.
4. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 8 Δεκεμβρίου 2021. Η Επιτροπή των Περιφερειών γνωμοδότησε κατά τη σύνοδό της στις 27-29 Απριλίου 2022.

¹ Έγγρ. 10857/21 + ADD 1 έως 4.

5. Το Συμβούλιο «Περιβάλλον» διεξήγαγε συζήτηση προσανατολισμού με θέμα τις πέντε προτάσεις της δέσμης προσαρμογής στον στόχο του 55 % στους τομείς αρμοδιότητάς του, συμπεριλαμβανομένης της πρότασης LULUCF, κατά τις συνόδους του στις 20 Δεκεμβρίου 2021² και στις 17 Μαρτίου 2022³.
6. Στις 13 Μαΐου 2022 η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων (EMA) συζήτησε την πρόταση βάσει σημειώματος της Προεδρίας⁴, προκειμένου να παράσχει καθοδήγηση για περαιτέρω εργασίες.
7. Σε επίπεδο Ομάδας, η γαλλική Προεδρία συνέχισε την εξέταση της πρότασης σε οκτώ συνεδριάσεις της Ομάδας «Περιβάλλον». Κατά την πλέον πρόσφατη συνεδρίαση, της 3ης Ιουνίου 2022, η Ομάδα εξέτασε το τρίτο αναθεωρημένο συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας⁵.
8. Η EMA εξέτασε το συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας στις 15 Ιουνίου 2022 και, στη συνέχεια, εξέτασε νέα συμβιβαστική πρόταση με περιορισμένες αναπροσαρμογές στις 22 Ιουνίου 2022⁶, με σκοπό την προετοιμασία της συζήτησης επί του φακέλου στο Συμβούλιο «Περιβάλλον» κατά τη σύνοδό του στις 28 Ιουνίου 2022.
9. Το τελευταίο συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας, το οποίο αντιστοιχεί στη διατύπωση του κειμένου που εξέτασε η EMA στις 22 Ιουνίου 2022, παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος σημειώματος.

² Έγγρ. 14585/21.

³ Έγγρ. 6668/2/22 REV 2.

⁴ Έγγρ. 8733/22.

⁵ Έγγρ. 7985/3/22 REV 3.

⁶ Έγγρ. 9906/22 και 10330/1/22 REV 1.

II. ΚΥΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

10. Σε σχέση με την πρόταση της Επιτροπής, το συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας προτείνει να παραμείνει αμετάβλητος ο συνολικός στόχος της Ένωσης για καθαρές απορροφήσεις 310 εκατ. τόνων ισοδυνάμου CO₂ στον τομέα LULUCF το 2030, ο οποίος και είχε την ευρεία υποστήριξη των αντιπροσωπιών. Όσον αφορά τους εθνικούς στόχους, το συμβιβαστικό κείμενο διατηρεί επίσης την κατανομή των στόχων, όπως προτείνει η Επιτροπή. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ανησυχίες πολλών αντιπροσωπιών σχετικά με την εγγενή ετήσια μεταβλητότητα του τομέα LULUCF και την προβλεψιμότητα των στόχων, η Προεδρία προτείνει, ωστόσο, σημαντικές τροποποιήσεις όσον αφορά τη διαδικασία συμμόρφωσης, προκειμένου να βοηθήσει τα κράτη μέλη να επιτύχουν τους αντίστοιχους στόχους τους, διατηρώντας παράλληλα το επίπεδο φιλοδοξίας τους. Τα βασικά θέματα της συμβιβαστικής πρότασης αφορούν τα ακόλουθα σημεία:

- α) Παρουσίαση των στόχων και γραμμική πορεία (άρθρο 4, αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6), τεχνική διόρθωση (άρθρα 4 και 14, αιτιολογικές σκέψεις 13α και 13β)
- Το συμβιβαστικό κείμενο προτείνει πενταετή προϋπολογισμό για καθαρές εκπομπές ή απορροφήσεις κατά την περίοδο 2026-2030, αντικαθιστώντας τους δεσμευτικούς ετήσιους στόχους για τα έτη 2026 έως 2029, αλλά διατηρώντας παράλληλα την υποχρέωση επίτευξης των εθνικών στόχων για το έτος 2030. Η Προεδρία θεωρεί πράγματι ότι η επίτευξη του στόχου για το 2030 ως σημείο άφιξης στο τέλος της περιόδου 2026-2030 στο επίπεδο κάθε κράτους μέλους έχει καθοριστική σημασία προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα επιτευχθεί συλλογικά ο στόχος των -310 εκατ. τόνων, που αποτελεί το άθροισμα των εθνικών στόχων για το 2030. Προτείνεται επίσης να εκφραστούν οι εθνικοί στόχοι σε σχετικούς όρους, προκειμένου να αυξηθεί η προβλεψιμότητα και η διαφάνειά τους, ώστε να εξαλειφθεί η ανάγκη τεχνικής διόρθωσης για τον έλεγχο των στόχων των κρατών μελών.

- Η Προεδρία διατηρεί τον καθορισμό της πορείας 2026-2030 με βάση τα δεδομένα για τα έτη 2021, 2022 και 2023, όπως προτείνει η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η εν λόγω πρόταση επιφέρει ισορροπία μεταξύ προβλεψιμότητας και χρήσης των πλέον πρόσφατων δεδομένων.

β) Διακυβέρνηση των στόχων (άρθρο 13γ)

Ο μηχανισμός διακυβέρνησης των στόχων που ορίζεται στο άρθρο 13γ, όπως προτείνεται από την Επιτροπή, επικρίθηκε από πολλές αντιπροσωπίες. Μετά τις συζητήσεις για τις διάφορες επιλογές, η Προεδρία διατήρησε στη συμβιβαστική της πρόταση τη διαγραφή του άρθρου 13γ για την περίοδο 2026-2030, χωρίς να επαναφέρει το άρθρο 9 του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, επισημαίνοντας ότι η επιλογή αυτή διατηρεί τον νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα των στόχων LULUCF.

γ) Γενική ευελιξία (άρθρο 12 παράγραφος 3)

Το συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας διατηρεί την κατάργηση της δυνατότητας μεταφοράς πιστώσεων LULUCF σε αποθεματικό μεταξύ των δύο περιόδων συμμόρφωσης (2021-2025 και 2026-2030), όπως προτάθηκε από την Επιτροπή. Η Προεδρία θεωρεί πράγματι ότι η διαγραφή αυτής της διάταξης αποτελεί ουσιαστική εγγύηση για την περιβαλλοντική ακεραιότητα, λόγω της ανάγκης να αποφευχθεί η συσσώρευση πιστώσεων LULUCF στο τέλος της δεύτερης περιόδου, η οποία θα υπονόμει την επίτευξη του στόχου των -310 εκατ. τόνων.

δ) δ) Πρόσθετος μηχανισμός ευελιξίας που συνδέεται με τις κλιματικές επιπτώσεις και το ποσοστό οργανικών εδαφών (άρθρο 13β παράγραφος 6, αιτιολογική σκέψη 12α)

Ανταποκρινόμενη στις ανησυχίες διαφόρων αντιπροσωπιών σχετικά με τη δυσκολία επίτευξης των στόχων τους λόγω ανεξέλεγκτων φαινομένων, η Προεδρία προτείνει να δημιουργηθεί πρόσθετη δυνατότητα ευελιξίας που συνδέεται με τις κλιματικές επιπτώσεις και τα οργανικά εδάφη βάσει αντικειμενικών και μετρήσιμων κριτηρίων και δεικτών. Επιπλέον, για να έχουν πρόσβαση σε αυτήν την ευελιξία, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή, χρησιμοποιώντας σαφώς καθορισμένη μεθοδολογία.

ε) Όροι σχετικά με τη χρήση του μηχανισμού ευελιξίας για τη χρήση γης (άρθρο 13β, παράρτημα VII)

- Αύξηση από 20 % σε 40 % του μεριδίου του πλεονάσματος καθαρών απορροφήσεων κατά την περίοδο 2021-2025, που μπορεί να λάβει υπόψη η Επιτροπή για να αξιολογήσει αν η Ένωση έχει επιτύχει τον στόχο της για το 2030·
- Αυτόματη ενεργοποίηση της δυνατότητας ευελιξίας βάσει σαφών προκαθορισμένων κριτηρίων·
- Κατάργηση του περιορισμού που προβλέπεται στο άρθρο 13β παράγραφος 4 και επιτρέπει μόνο αντιστάθμιση των καταβοθρών που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές σε σχέση με τον στόχο του κράτους μέλους·
- Κατάργηση των όρων σχετικά με την προηγούμενη εξάντληση των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών για τη χρήση του άρθρου 13β.

Η Προεδρία προτείνει επίσης να διατηρηθεί η κατανομή σε δύο ίσα μερίδια του μέγιστου ποσού του μηχανισμού ευελιξίας που προβλέπεται στο παράρτημα VII, προκειμένου να διασφαλιστεί η επίτευξη του στόχου -310 της Ένωσης.

στ) Συνεκτίμηση των φυσικών διαταραχών (άρθρο 10, άρθρο 13β, αιτιολογική σκέψη 9)

Προτείνεται η επαναφορά του άρθρου 10 (το οποίο διαγράφηκε στην πρόταση της Επιτροπής) για την περίοδο 2026-2030. Ωστόσο, εάν χρησιμοποιηθεί το εν λόγω άρθρο από κράτος μέλος, δεν θα είναι δυνατή για το ίδιο κράτος μέλος η προσφυγή στην αντιστάθμιση για φυσικές διαταραχές που προβλέπεται στο άρθρο 13β παράγραφος 5.

ε) Πλαίσιο μετά το 2030 (άρθρο 17, αιτιολογική σκέψη 9α)

Η μεγάλη πλειονότητα των αντιπροσωπιών θεώρησε ότι η εισαγωγή των στόχων για την περίοδο μετά το 2030 και η δημιουργία του πυλώνα AFOLU ήταν πρόωρες στο πλαίσιο της παρούσας αναθεώρησης του κανονισμού. Ως εκ τούτου, η Προεδρία προτείνει να συμπεριληφθούν τα θέματα αυτά στην επανεξέταση που προβλέπεται στο άρθρο 17. Κατά την αξιολόγηση της σκοπιμότητας του στόχου της συλλογικής επίτευξης κλιματικής ουδετερότητας στην Ένωση έως το 2035 στον τομέα AFOLU, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να λάβει υπόψη τις επιδράσεις της ηλικιακής διάρθρωσης των δασών, συμπεριλαμβανομένων των επιδράσεων που σχετίζονται με την κατοχή εδάφους και τις περιστάσεις που συνδέονται με πολεμικές και μεταπολεμικές περιόδους.

στ) Παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων (παράρτημα III)

Λαμβάνοντας υπόψη τις επικρίσεις που εξέφρασαν πολλές αντιπροσωπίες, η συμβιβαστική πρόταση της Προεδρίας προβλέπει ευελιξία όσον αφορά τις απαιτήσεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, ιδίως καθιστώντας την έγκριση της μεθοδολογίας της 3ης βαθμίδας προαιρετική από το 2026 και μετά, καθώς και τον κατάλογο εκτάσεων προς παρακολούθηση.

ζ) ι) Βιοενέργεια με δέσμευση και αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα (BECCS)
(αιτιολογική σκέψη 10α)

Επειδή είναι σημαντικό να αναπτυχθούν βιώσιμες λύσεις απορρόφησης άνθρακα για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050, η Προεδρία προτείνει να αναφερθεί το ζήτημα αυτό σε νέα αιτιολογική σκέψη, με μνεία της συμβολής τεχνολογικών λύσεων, όπως της βιοενέργειας με δέσμευση και αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα.

III. ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

11. Κατά τη συζήτηση στην EMA στις 22 Ιουνίου 2022, η μεγάλη πλειονότητα των αντιπροσωπιών εξέφρασε υποστήριξη για το τελευταίο συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας. Κάποιες αντιπροσωπίες διατύπωσαν επιφυλάξεις για συγκεκριμένα σημεία του κειμένου.

12. Με βάση τις μέχρι σήμερα συζητήσεις, η Προεδρία θεωρεί ότι το τελευταίο συμβιβαστικό της κείμενο απηχεί ισορροπία μεταξύ των διαφόρων θέσεων των αντιπροσωπιών. Η Προεδρία θεωρεί ότι αυτή η συνολική συμβιβαστική πρόταση επιτρέπει τη συμφιλίωση μεταξύ αφενός επαρκούς ευελιξίας που θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να επιτύχουν τους στόχους τους έως το 2030 και αφετέρου της διατήρησης της περιβαλλοντικής ακεραιότητας του κανονισμού.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

13. Με βάση τα ανωτέρω, το Συμβούλιο «Περιβάλλον» καλείται να εγκρίνει το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος σημειώματος με σκοπό να επιτευχθεί συμφωνία επί γενικής προσέγγισης, η οποία θα αποτελέσει τη βάση για μελλοντικές διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων συμμόρφωσης και τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030 και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,
Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁷,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁸,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

⁷ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...].

⁸ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...].

- (1) Η συμφωνία του Παρισιού, που εγκρίθηκε στα τέλη Δεκεμβρίου 2015 δυνάμει της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) (εφεξής: συμφωνία του Παρισιού), τέθηκε σε ισχύ τον Νοέμβριο του 2016. Τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφώνησαν να συγκρατήσουν την αύξηση της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας αρκετά χαμηλότερα από τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να καταβάλουν προσπάθειες για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα.
- (2) Η αντιμετώπιση των προκλήσεων που σχετίζονται με το κλίμα και το περιβάλλον και η επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού συνιστούν το κύριο θέμα της ανακοίνωσης με τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία» που εκδόθηκε από την Επιτροπή στις 11 Δεκεμβρίου 2019⁹. Η αναγκαιότητα και η αξία της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας έχουν σαφώς αυξηθεί λόγω των πολύ σοβαρών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 στην υγεία και την οικονομική ευημερία των πολιτών της Ένωσης.
- (3) Η Ένωση δεσμεύτηκε να έχει μειώσει έως το 2030 τις καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου στο σύνολο της οικονομίας της Ένωσης κατά τουλάχιστον 55 % κάτω από τα επίπεδα του 1990 στην επικαιροποιημένη εθνικά καθορισμένη δέσμευση μείωσης που υποβλήθηκε στη Γραμματεία της UNFCCC στις 17 Δεκεμβρίου 2020¹⁰.

⁹ COM(2019)640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (4) Με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹¹, η Ένωση κατοχυρώνει νομοθετικά τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας για το σύνολο της οικονομίας έως το 2050. Ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει επίσης δεσμευτική ενωσιακή δέσμευση μείωσης των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (εκπομπές μείον απορροφήσεις) κατά τουλάχιστον 55 % κάτω από τα επίπεδα του 1990 έως το 2030. Όλοι οι τομείς της οικονομίας αναμένεται να συμβάλουν στην επίτευξη του εν λόγω στόχου, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας. Η συνεισφορά των καθαρών απορροφήσεων στον ενωσιακό στόχο για το κλίμα για το 2030 περιορίζεται σε 225 εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂. Στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, η Επιτροπή επιβεβαίωσε σε αντίστοιχη δήλωση την πρόθεσή της να προτείνει την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹², σύμφωνα με τη φιλοδοξία να αυξηθούν οι καθαρές απορροφήσεις άνθρακα σε επίπεδα άνω των 300 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ στον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας έως το 2030.
- (5) Προκειμένου να συμβάλει στην αυξημένη φιλοδοξία για μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τουλάχιστον 40 % σε τουλάχιστον 55 % κάτω από τα επίπεδα του 1990, θα πρέπει να καθοριστούν δεσμευτικοί στόχοι για την αύξηση των καθαρών απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος στον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, με αποτέλεσμα έναν στόχο 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ καθαρών απορροφήσεων για το σύνολο της Ένωσης το 2030. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των εθνικών στόχων για το 2030 θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την απόκλιση μεταξύ του στόχου της Ένωσης και των μέσων εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου από τα έτη 2016, 2017 και 2018, που αναφέρθηκαν από κάθε κράτος μέλος στην υποβολή στοιχείων το 2020, και να αντικατοπτρίζει τις τρέχουσες επιδόσεις μετριασμού της κλιματικής αλλαγής στον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας, και το μερίδιο κάθε κράτους μέλους στη διαχειριζόμενη γη στην Ένωση, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα του εκάστοτε κράτους μέλους να βελτιώσει τις επιδόσεις του στον τομέα μέσω πρακτικών διαχείρισης γης ή αλλαγών στη χρήση γης που ωφελούν το κλίμα και τη βιοποικιλότητα.

¹¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).

¹² Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1).

- (6) Οι δεσμευτικοί στόχοι για την αυξημένη φιλοδοξία καθαρών εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου θα πρέπει να καθορίζονται για κάθε κράτος μέλος βάσει γραμμικής πορείας. Η πορεία θα πρέπει να ξεκινήσει το 2022, με τον μέσο όρο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που αναφέρονται από το εκάστοτε κράτος μέλος κατά τη διάρκεια των ετών 2021, 2022 και 2023 και να ολοκληρωθεί το 2030 στον στόχο που έχει οριστεί για το ίδιο κράτος μέλος. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συλλογική επίτευξη του ενωσιακού στόχου για το 2030, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την από έτος σε έτος μεταβλητότητα των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου στον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας, είναι σκόπιμο να καθοριστεί για κάθε κράτος μέλος δέσμευση για την επίτευξη αθροίσματος των καθαρών εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2026 έως το 2030 («προϋπολογισμός 2026-2030»), επιπλέον του εθνικού στόχου για το έτος 2030.
- (7) Η ανακοίνωση της 17ης Σεπτεμβρίου 2020 σχετικά με την ενίσχυση της κλιματικής φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2030¹³ περιέγραψε την επιλογή συνδυασμού των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου χωρίς CO₂ από τη γεωργία με τις καθαρές απορροφήσεις του τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας, δημιουργώντας με αυτόν τον τρόπο έναν νεορυθμιζόμενο τομέα της γης. Ο εν λόγω συνδυασμός μπορεί να προωθήσει συνέργειες μεταξύ έγγειων δράσεων μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και να επιτρέψει πιο ολοκληρωμένη χάραξη και εφαρμογή πολιτικών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να ενισχυθεί η υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλλουν ολοκληρωμένα σχέδια μετριασμού της κλιματικής αλλαγής για τον τομέα της γης.

¹³ COM(2020) 562 final.

(8) Ο τομέας της γης, ο οποίος συνδυάζει τον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας και τον γεωργικό τομέα χωρίς CO₂, έχει τη δυνατότητα να καταστεί ταχέως κλιματικά ουδέτερος έως το 2035 με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και, στη συνέχεια, να προκαλεί περισσότερες απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου από ό,τι εκπομπές. Μια συλλογική δέσμευση που στοχεύει στην επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στον τομέα της γης το 2035 σε επίπεδο ΕΕ μπορεί να παράσχει την αναγκαία ασφάλεια σχεδιασμού για την προώθηση έγγειων βραχυπρόθεσμων δράσεων μετριασμού της κλιματικής αλλαγής, δεδομένου ότι μπορεί να χρειαστούν πολλά χρόνια για να επιφέρει η δράση αυτή τα επιθυμητά μετριαστικά αποτελέσματα. Επιπλέον, ο τομέας της γης αναμένεται να γίνει ο μεγαλύτερος παράγοντας συμβολής στη ροή αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ το 2050. Ως εκ τούτου, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συνδεθεί ο εν λόγω τομέας με μια τροχιά που μπορεί πραγματικά να παράσχει μηδενικές καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου έως το 2050. Ως εκ τούτου, το αργότερο έξι μήνες μετά τον πρώτο παγκόσμιο απολογισμό που συμφωνήθηκε βάσει του άρθρου 14 της συμφωνίας του Παρισιού, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, η οποία θα περιλαμβάνει αξιολόγηση της ανάγκης και της σκοπιμότητας της συμπερίληψης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου χωρίς CO₂ από τη γεωργία στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, καθώς και αξιολόγηση της ανάγκης και της σκοπιμότητας να επιδιωχθεί ο στόχος της επίτευξης κλιματικής ουδετερότητας στο σύνολο της Ένωσης για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου στον τομέα της γης έως το 2035, και, με βάση την αξιολόγηση αυτή, συστάσεις για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων από την Ένωση και τα κράτη μέλη ώστε να καταστεί δυνατή η συλλογική επίτευξη του στόχου αυτού για το 2035.

- (9) Οι λογιστικοί κανόνες που ορίζονται στα άρθρα 6, 7 και 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 σχεδιάστηκαν για να καθορίσουν τον βαθμό στον οποίο οι επιδόσεις μετριασμού της κλιματικής αλλαγής στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας θα μπορούν να συμβάλουν στον στόχο της ΕΕ για το 2030 προς μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 40 % που δεν περιελάμβαναν τον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας. Προκειμένου να απλουστευθεί το κανονιστικό πλαίσιο για τον εν λόγω τομέα, οι ισχύοντες λογιστικοί κανόνες δεν θα πρέπει να ισχύουν μετά το 2025 και η συμμόρφωση με τους εθνικούς στόχους των κρατών μελών θα πρέπει να επαληθεύεται με βάση τις αναφερόμενες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου. Αυτό διασφαλίζει μεθοδολογική συνέπεια με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴, τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵ και τον καθορισμό του νέου στόχου για μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 %, η οποία περιλαμβάνει επίσης τον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξακολουθήσουν να μπορούν να κάνουν χρήση περιορισμένης δυνατότητας εξαίρεσης των εκπομπών που οφείλονται σε φυσικές διαταραχές από τους οικείους λογαριασμούς LULUCF κατά την περίοδο 2026-2030.

¹⁴ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32) όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/410 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814 (ΕΕ L 76 της 19.3.2018, σ. 3).

¹⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

- (9α) Η ηλικιακή διάρθρωση των δασών ελήφθη υπόψη στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 στο πλαίσιο του υπολογισμού των επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων. Για να απλουστευθεί το κανονιστικό πλαίσιο, είναι σκόπιμο να διακοπεί η χρήση των επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων για τους σκοπούς της αξιολόγησης της συμμόρφωσης κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030. Ενώ ορισμένες ευελιξίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα αφορούν το ζήτημα της ηλικιακής διάρθρωσης των δασών, αυτό εξακολουθεί να αποτελεί πηγή ανησυχίας, καθώς, υπό ορισμένες συνθήκες, οι επιπτώσεις της ενδέχεται να αυξηθούν με την πάροδο του χρόνου. Ως εκ τούτου, όσον αφορά την έκθεση που υποβάλλεται στο πλαίσιο της επανεξέτασης του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, η Επιτροπή θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στις επιδράσεις της ηλικιακής διάρθρωσης των δασών, μεταξύ άλλων όταν οι επιδράσεις αυτές συνδέονται με ειδικές πολεμικές ή μεταπολεμικές συνθήκες. Η έκθεση θα μπορεί να επικεντρωθεί στους διάφορους τρόπους με τους οποίους μπορούν να ληφθούν υπόψη οι επιδράσεις αυτές στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 με απλότητα, επιστημονική αρτιότητα, αξιοπιστία και διαφάνεια.
- (10) Προκειμένου να ενισχυθούν οι απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου, οι μεμονωμένοι αγρότες ή διαχειριστές δασών χρειάζονται ένα άμεσο κίνητρο για να αποθηκεύουν περισσότερο άνθρακα στη γη και στα δάση τους. Τα νέα επιχειρηματικά μοντέλα που βασίζονται σε κίνητρα ανθρακοδεσμευτικής γεωργίας και στην πιστοποίηση απορροφήσεων άνθρακα πρέπει να αναπτύσσονται όλο και περισσότερο την περίοδο έως το 2030. Τέτοιου είδους κίνητρα και επιχειρηματικά μοντέλα θα ενισχύσουν τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής στη βιοοικονομία, μεταξύ άλλων μέσω της χρήσης ανθεκτικών προϊόντων υλοτομίας, με πλήρη σεβασμό των οικολογικών αρχών που προάγουν τη βιοποικιλότητα και την κυκλική οικονομία. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να εισαχθούν νέες κατηγορίες προϊόντων αποθήκευσης άνθρακα επιπλέον των προϊόντων υλοτομίας. Τα αναδυόμενα επιχειρηματικά μοντέλα, οι πρακτικές γεωργίας και διαχείρισης γης για την ενίσχυση των απορροφήσεων συμβάλλουν στην ισόρροπη χωρική ανάπτυξη και στην οικονομική ανάπτυξη σε αγροτικές περιοχές. Δημιουργούν επίσης ευκαιρίες για νέες θέσεις εργασίας και παρέχουν κίνητρα για συναφή κατάρτιση, αναβάθμιση δεξιοτήτων και απόκτηση νέων.

- (10α) Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050 και να επιδιωχθεί η επίτευξη αρνητικών εκπομπών επακολούθως, είναι εξαιρετικά σημαντικό να διασφαλιστεί με συνέπεια η διαρκής αύξηση των απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης με παράλληλη διατήρηση της μονιμότητας. Είναι πιθανόν να χρειαστούν τεχνικές λύσεις όπως βιοενέργεια με δέσμευση και αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα (BECCS) για την αύξηση των απορροφήσεων άνθρακα και την εξασφάλιση αρνητικών εκπομπών σε ολόκληρη την Ένωση για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, οποιαδήποτε μελλοντική επιλογή πολιτικής για προσθήκη των απορροφήσεων άνθρακα μέσω τεχνικών λύσεων, όπως η BECCS, στο πλαίσιο υποβολής εκθέσεων και λογιστικής καταγραφής βάσει του παρόντος κανονισμού θα απαιτεί, ως απαραίτητη προϋπόθεση, έναν ορθό και αξιόπιστο ορισμό των απορροφήσεων άνθρακα που θα παρέχει εγγυήσεις για την περιβαλλοντική ακεραιότητα. Ως εκ τούτου, μετά τη θέσπιση ενός τέτοιου κανονιστικού πλαισίου μέσω νομοθετικής πράξης για την πιστοποίηση των απορροφήσεων άνθρακα, θα είναι σκόπιμο να εξεταστεί η προσθήκη αυτή προκειμένου να συμπληρωθεί το πλαίσιο των προϊόντων αποθήκευσης άνθρακα και να παρασχεθούν τα αναγκαία μακροπρόθεσμα κίνητρα για τη δέσμευση και την αποθήκευση βιογενών εκπομπών CO₂ από ενέργεια που παράγεται με βάση τη βιομάζα και από βιομηχανικές εγκαταστάσεις.
- (11) Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του τομέα της χρήσης της γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας σε κάθε κράτος μέλος, καθώς και το γεγονός ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αυξήσουν τις επιδόσεις τους για να επιτύχουν τους εθνικούς δεσμευτικούς στόχους τους, θα πρέπει να παραμείνουν στη διάθεση των κρατών μελών μια σειρά δυνατοτήτων ευελιξίας, μεταξύ άλλων διάθεση πλεονασμάτων και επέκταση των δασικών ευελιξιών, με παράλληλο σεβασμό της περιβαλλοντικής ακεραιότητας των στόχων.

(12) Εναλλακτικές διατάξεις για φυσικές διαταραχές (αβιοτικές και βιοτικές) όπως πυρκαγιές, επιβλαβείς οργανισμούς, καταιγίδες, ακραία πλημμυρικά φαινόμενα και παρατεταμένα διαστήματα ξηρασίας, προκειμένου να αντιμετωπίζονται οι αβεβαιότητες που οφείλονται σε φυσικές διαδικασίες ή είναι αποτέλεσμα της κλιματικής αλλαγής στον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας, θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στα κράτη μέλη το 2032, υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχουν εφαρμόσει το άρθρο 10 παράγραφος 1α του παρόντος κανονισμού, έχουν εξαντλήσει όλες τις άλλες δυνατότητες ευελιξίας που έχουν στη διάθεσή τους, έχουν θεσπίσει ενδεδειγμένα μέτρα για τη μείωση του ευάλωτου της γης τους έναντι των διαταραχών αυτών, καθώς και ότι η Ένωση έχει ολοκληρώσει την επίτευξη του στόχου του 2030 για τον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας.

(12α) Θα πρέπει να δημιουργηθεί ένας επιπρόσθετος μηχανισμός ευελιξίας ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διάχυτες και μακροπρόθεσμες επιδράσεις της κλιματικής αλλαγής, σε αντίθεση με τις φυσικές διαταραχές που είναι κατ' ουσίαν πιο προσωρινές και γεωγραφικά περιορισμένες. Η ευελιξία αυτή θα πρέπει επίσης να επιτρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ιστορικές επιδράσεις από παλαιότερα μέτρα διαχείρισης που συνδέονται με ποσοστό οργανικών εδαφών σε διαχειριζόμενη γη, το οποίο είναι εξαιρετικά μεγάλο σε σχέση με τον μέσο ενωσιακό όρο σε μερικά κράτη μέλη. Πηγή της ευελιξίας αυτής θα πρέπει να είναι τα αχρησιμοποίητα ποσά του παραρτήματος VII κατά την περίοδο 2021-2030. Η πρόσβαση σε αυτή την ευελιξία θα πρέπει να βασίζεται στην υποβολή στοιχείων από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στην Επιτροπή με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις και αντικειμενικούς, μετρήσιμους και συγκρίσιμους δείκτες, όπως ο δείκτης ξηρότητας, κατά την έννοια της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερίμενης, ο οποίος ορίζεται ως ο λόγος μεταξύ της μέσης ετήσιας βροχόπτωσης και της μέσης ετήσιας εξαερωτικής εξίδρωσης. Η κατανομή της ευελιξίας μεταξύ των κρατών μελών θα πρέπει να γίνεται με γνώμονα τα υποβληθέντα στοιχεία και με βάση τον λόγο μεταξύ της ποσότητας των 50 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ (MtCO_{2e}) που είναι διαθέσιμη για ευελιξία και της συνολικής ποσότητας που ζητούν τα συγκεκριμένα κράτη μέλη.

(13) *διαγράφεται*

(13α) Για τα κράτη μέλη που βελτιώνουν τη μεθοδολογία τους για τον υπολογισμό των εκπομπών και των απορροφήσεων, θα πρέπει να εισαχθεί μια έννοια τεχνικής διόρθωσης. Θα πρέπει να προστεθεί τεχνική διόρθωση στα δεδομένα απογραφής εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του εκάστοτε κράτους μέλους, προκειμένου να εξουδετερωθεί η επίδραση των αλλαγών στη μεθοδολογία για την αξιολόγηση της συλλογικής επίτευξης του ενωσιακού στόχου για το 2030, με στόχο να τηρείται η περιβαλλοντική ακεραιότητα.

- (13β) Οι απογραφές αερίων του θερμοκηπίου θα βελτιωθούν με αυξημένη χρήση της τεχνολογίας παρακολούθησης και την καλύτερη γνώση. Για παράδειγμα, τα ακόλουθα θα μπορούσαν να επιφέρουν τεχνική διόρθωση: αναβαθμισμένα μοντέλα, αλλαγές στις μεθοδολογίες υποβολής στοιχείων, νέα δεδομένα ή διορθώσεις σφαλμάτων· συμπερίληψη νέων δεξαμενών άνθρακα ή νέων αερίων· επανυπολογισμός ιστορικών δεδομένων, όπως επικαιροποιήσεις ή περιοδικές συμπληρώσεις δασικών απογραφών· αντικατάσταση υποθετικών παραδοχών από πραγματικά δεδομένα, για παράδειγμα όταν λαμβάνεται υπόψη η μεταβλητότητα του κλίματος· συμπερίληψη νέων στοιχείων, όπως προϊόντα αποθήκευσης άνθρακα και φυσικές διαταραχές (για παράδειγμα, αντίστοιχα βασικά επίπεδα και περιθώριο).
- (14) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά τον καθορισμό των ετήσιων εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου που καθορίζονται με βάση γραμμική πορεία για κάθε έτος της περιόδου από το 2026 έως το 2030 για τα κράτη μέλη, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁶.
- (15) Ενόψει του καθορισμού των στόχων καθαρών απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου για τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η Επιτροπή θα πρέπει να προβεί σε συνολική επανεξέταση για την επαλήθευση των δεδομένων απογραφής αερίων του θερμοκηπίου για τα έτη 2021, 2022 και 2023. Προς τούτο θα πρέπει να διενεργηθεί συνολική επανεξέταση το 2025, επιπλέον των συνολικών επανεξετάσεων που πρόκειται να πραγματοποιήσει η Επιτροπή το 2027 και το 2032 σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.
- (15α) Οι τιμές για κάθε κράτος μέλος σχετικά με την συγκόμωση στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 θα πρέπει να ευθυγραμμιστούν με τις τιμές που αναφέρονται στην UNFCCC ή τις προβλεπόμενες επικαιροποιήσεις των τιμών αυτών.

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (16) Λόγω της αλλαγής στους στόχους βάσει εκθέσεων, οι εκπομπές και οι απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου πρέπει να εκτιμούνται με υψηλότερο επίπεδο ακρίβειας. Επιπλέον, η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030¹⁷, η στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο» για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων¹⁸, η στρατηγική της ΕΕ για τα δάση¹⁹, η αναθεωρημένη οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰ και η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Διαμορφώνοντας μια Ευρώπη ανθεκτική στην κλιματική αλλαγή — η νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή»²¹ θα απαιτήσουν ενισχυμένη παρακολούθηση της γης, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην προστασία και ενίσχυση της ανθεκτικότητας των απορροφήσεων άνθρακα που βασίζονται στη φύση σε ολόκληρη την Ένωση. Η παρακολούθηση και η υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις πρέπει να αναβαθμιστούν, κατά περίπτωση χρησιμοποιώντας προηγμένες τεχνολογίες που διατίθενται στο πλαίσιο προγραμμάτων της Ένωσης, όπως το πρόγραμμα Copernicus, και ψηφιακά δεδομένα που συλλέγονται στο πλαίσιο της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, εφαρμόζοντας τη διπλή μετάβαση της πράσινης και της ψηφιακής καινοτομίας.
- (17) Οι αναμενόμενες ανθρωπογενείς αλλαγές στα περιβάλλοντα θαλάσσιων και γλυκών υδάτων μέσω, για παράδειγμα, της προγραμματιζόμενης επέκτασης της υπεράκτιας ενέργειας, της δυναμικής αύξησης στην παραγωγή της υδατοκαλλιέργειας και των αυξανόμενων επιπέδων προστασίας της φύσης για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα θα επηρεάσουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και τη δέσμευσή τους. Επί του παρόντος, οι εν λόγω εκπομπές και απορροφήσεις δεν περιλαμβάνονται στους τυποποιημένους πίνακες υποβολής εκθέσεων στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή. Μετά την έγκριση της μεθοδολογίας υποβολής εκθέσεων, η Επιτροπή θα εξετάσει το ενδεχόμενο υποβολής εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο, τη σκοπιμότητα της ανάλυσης και τον αντίκτυπο της επέκτασης της υποβολής εκθέσεων στα περιβάλλοντα θαλάσσιων και γλυκών υδάτων με βάση τα πιο πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία των εν λόγω ροών κατά τη διενέργεια της επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

¹⁷ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών – Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 – Επαναφορά της φύσης στη ζωή μας [COM(2020) 380 final].

¹⁸ COM/2020/381 final.

¹⁹ διαγράφεται

²⁰ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

²¹ COM/2021/82 final.

- (17α) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ιδίως η προσαρμογή, υπό το πρίσμα του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα, των δεσμεύσεων των κρατών μελών στον τομέα LULUCF, οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορούν, όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων τους, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (18) Οι κανονισμοί (ΕΕ) 2018/841 και (ΕΕ) 2018/1999 θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες σχετικά με:

- α) τις δεσμεύσεις των κρατών μελών σχετικά με τον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας, οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2025·
- β) τη λογιστική καταγραφή των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου από τον τομέα της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας και για τον έλεγχο της συμμόρφωσης των κρατών μελών προς τις δεσμεύσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) για την περίοδο από το 2021 έως το 2025·

- γ) τον στόχο της Ένωσης για το 2030 για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου στον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας·
- δ) τους στόχους για καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου στον τομέα της χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας για τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2026 έως το 2030.»

2) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καλύπτει τις εκπομπές και τις απορροφήσεις των αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α, για τις οποίες υποβάλλονται εκθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²² και οι οποίες συμβαίνουν στις επικράτειες των κρατών μελών κατά την περίοδο 2021 έως 2025 σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης:
 - α) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή εκτάσεις άλλης χρήσης και έχουν μετατραπεί σε δασικές εκτάσεις (εφεξής: δασωμένες εκτάσεις)·
 - β) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοπους, οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης (εφεξής: αποψιλωμένες εκτάσεις)·
 - γ) εκτάσεις γης που αναφέρονται ως ένα από τα ακόλουθα (εφεξής: διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις):
 - i) καλλιεργήσιμες εκτάσεις που παραμένουν καλλιεργήσιμες·
 - ii) χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή εκτάσεις άλλης χρήσης που έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις·
 - iii) καλλιεργήσιμες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης·

²² Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

- δ) εκτάσεις γης που αναφέρονται ως ένα από τα ακόλουθα (εφεξής: διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις):
- i) χορτολιβαδικές εκτάσεις που παραμένουν χορτολιβαδικές·
 - ii) καλλιεργήσιμες εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή εκτάσεις άλλης χρήσης που έχουν μετατραπεί σε χορτολιβαδικές εκτάσεις·
 - iii) χορτολιβαδικές εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης·
- ε) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και παραμένουν δασικές εκτάσεις (εφεξής: διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις)·
- στ) όταν ένα κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή την πρόθεσή του να συμπεριλάβει τις συγκεκριμένες εκτάσεις γης στο πεδίο των δεσμεύσεών του σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, εκτάσεις γης που αναφέρονται ως ένα από τα ακόλουθα (εφεξής: διαχειριζόμενοι υγροβιότοποι):
- υγροβιότοποι που παραμένουν υγροβιότοποι·
 - οικισμοί ή εκτάσεις άλλης χρήσης που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους·
 - υγροβιότοποι που έχουν μετατραπεί σε οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης·

2. Ο παρών κανονισμός καλύπτει τις εκπομπές και τις απορροφήσεις των αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α, για τις οποίες υποβάλλονται εκθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και οι οποίες συμβαίνουν στις επικράτειες των κρατών μελών κατά την περίοδο 2026 έως 2030 σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης ή/και συναφείς τομείς:

- α) δασικές εκτάσεις·
- β) καλλιεργήσιμες εκτάσεις·
- γ) χορτολιβαδικές εκτάσεις·
- δ) υγροβιότοποι·
- ε) οικισμοί·
- στ) εκτάσεις άλλης χρήσης·
- ζ) προϊόντα υλοτομίας·

- η) άλλα·
- θ) ατμοσφαιρική εναπόθεση·
- ι) απώλεια αζώτου λόγω έκπλυσης και απορροή. »

2α) Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9) ‘φυσική διαταραχή’ ή ‘φυσικές διαταραχές’: συμβάντα ή περιστάσεις που δεν οφείλονται στον άνθρωπο, προκαλούν σημαντικές εκπομπές στον τομέα της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας και εκφεύγουν του ελέγχου του εκάστοτε κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος αδυνατεί αντικειμενικά να περιορίσει σημαντικά την επιδράσεις των συμβάντων ή των περιστάσεων στις εκπομπές, ακόμη και μετά την επέλευσή τους».

β) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«(11) ‘κλιματική αλλαγή’: αλλαγή του κλίματος η οποία αποδίδεται άμεσα ή έμμεσα στην ανθρώπινη δραστηριότητα η οποία μεταβάλλει τη σύνθεση της ατμόσφαιρας του πλανήτη και η οποία προστίθεται στη φυσική μεταβλητότητα του κλίματος που παρατηρείται σε συγκρίσιμες χρονικές περιόδους.»

3) Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

Δεσμεύσεις και στόχοι

1. Για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 12, 13 και 13α και της εφαρμογής του άρθρου 10 παράγραφος 1, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου δεν υπερβαίνουν τις απορροφήσεις των αερίων του θερμοκηπίου, οι οποίες υπολογίζονται ως το άθροισμα των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων στην επικράτειά του σε όλες τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

2. Ο στόχος της Ένωσης για το 2030 για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου είναι 310 εκατομμύρια τόνοι ισοδυνάμου CO₂ ως άθροισμα των τιμών των καθαρών εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου από κράτη μέλη το 2030 που απαριθμούνται στη στήλη Δ του παραρτήματος Πα, και βασίζεται στον μέσο όρο των δεδομένων απογραφής των αερίων του θερμοκηπίου για τα έτη 2016, 2017 και 2018 που υποβλήθηκαν το 2020.

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13β και της εφαρμογής του άρθρου 10 παράγραφος 1α, το ετήσιο άθροισμα των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου στην επικράτειά του και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, στοιχεία α) έως ι), σε σύγκριση με τον μέσο όρο των δεδομένων απογραφής των αερίων του θερμοκηπίου για τα έτη 2016, 2017 και 2018, όπως υποβάλλονται το 2032, δεν υπερβαίνει, για το έτος 2030, τον στόχο που έχει καθοριστεί για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη Γ του παραρτήματος Πα.

Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13β και της εφαρμογής του άρθρου 10 παράγραφος 1α, το άθροισμα των διαφορών για κάθε έτος της περιόδου από το 2026 έως το 2030 μεταξύ, αφενός, των οικείων εκπομπών και απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου στην επικράτειά του και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι), και, αφετέρου, της μέσης τιμής των δεδομένων απογραφής αερίων του θερμοκηπίου των ετών 2021, 2022 και 2023 που υποβάλλονται το 2032 δεν υπερβαίνει τον προϋπολογισμό 2026-2030 που ορίζεται ως το άθροισμα των διαφορών για κάθε έτος της περιόδου από το 2026 έως το 2030 για το ίδιο κράτος μέλος μεταξύ, αφενός, των ετήσιων οριακών τιμών για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και τις απορροφήσεις των ετών αυτών, οι οποίες καθορίζονται βάσει γραμμικής πορείας προς το 2030, και, αφετέρου, της μέσης τιμής των δεδομένων απογραφής αερίων του θερμοκηπίου των ετών 2021, 2022 και 2023 που υποβάλλονται το 2025. Η γραμμική πορεία κράτους μέλους αρχίζει το 2022 με τη μέση τιμή των δεδομένων απογραφής αερίων του θερμοκηπίου των ετών 2021, 2022 και 2023 και έχει ως τελικό σημείο για το 2030 την τιμή που προκύπτει από την πρόσθεση της τιμής που καθορίζεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη Γ του παραρτήματος Πα με τη μέση τιμή των δεδομένων απογραφής αερίων του θερμοκηπίου των ετών 2016, 2017 και 2018. Ο προϋπολογισμός 2026-2030 καθορίζεται με βάση τα δεδομένα απογραφής αερίων του θερμοκηπίου που υποβάλλονται το 2025 και η συμμόρφωση προς τον προϋπολογισμό αυτόν αξιολογείται με βάση τα δεδομένα απογραφής αερίων του θερμοκηπίου που υποβάλλονται το 2032.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που καθορίζουν τις ετήσιες τιμές βάσει της γραμμικής πορείας για τις καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος, για κάθε έτος στην περίοδο από το 2026 έως το 2029 σε τόνους ισοδυνάμου CO₂. Οι εν λόγω εθνικές πορείες βασίζονται στα μέσα δεδομένα απογραφής αερίων του θερμοκηπίου για τα έτη 2021, 2022 και 2023 που υποβάλλονται από κάθε κράτος μέλος.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 16α. Για τους σκοπούς των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή διενεργεί συνολική επανεξέταση των πιο πρόσφατων εθνικών δεδομένων απογραφής για τα έτη 2021, 2022 και 2023 που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.»

4) στο άρθρο 6, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από δασωμένες εκτάσεις γης και αποψιλωμένες εκτάσεις που υπολογίζονται ως συνολικές εκπομπές και συνολικές απορροφήσεις για κάθε έτος κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 3, και το αργότερο έως το 2025, όταν εκτάσεις γης έχουν μετατραπεί από καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοπους, οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης σε δασική έκταση, ένα κράτος μέλος δύναται, 30 έτη μετά την ημερομηνία της μετατροπής, να αλλάξει την κατηγοριοποίηση αυτής της γης από γη που μετατράπηκε σε δασική έκταση σε «δασική έκταση που παραμένει δασική», αν η αλλαγή αυτή δικαιολογείται δεόντως με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC.»

5) στο άρθρο 7, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

- «1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις που υπολογίζονται ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.
2. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις που υπολογίζονται ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.
3. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, κάθε κράτος μέλος που συμπεριλαμβάνει τους διαχειριζόμενους υδροβιότοπους στο πεδίο των δεσμεύσεών του καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τους διαχειριζόμενους υδροβιότοπους που υπολογίζονται ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά την εν λόγω περίοδο, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τους διαχειριζόμενους υδροβιότοπους κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.»

6) Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις που υπολογίζονται ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων του εν λόγω κράτους μέλους.»

β) στην παράγραφο 3, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το εθνικό τους σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που περιλαμβάνει προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.»

- γ) οι παράγραφοι 7, 8, 9 και 10 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:
- «7. Όταν είναι αναγκαίο με βάση τις τεχνικές αξιολογήσεις και, κατά περίπτωση, τις τεχνικές συστάσεις, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα αναθεωρημένα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που της διαβιβάζουν τα κράτη μέλη.
8. Με βάση τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, την τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, το αναθεωρημένο προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV, ώστε να καθοριστούν τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστούν από τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.
9. Εάν κράτος μέλος δεν υποβάλει επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή μέχρι τις ημερομηνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV ώστε να καθοριστεί το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστεί από το εν λόγω κράτος μέλος για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, με βάση κάθε τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.
10. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 8 και 9 εκδίδονται έως τις 31 Οκτωβρίου 2020 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.»

7) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

- α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προϊόντα αποθήκευσης άνθρακα»

β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και του παραρτήματος V, προσθέτοντας νέες κατηγορίες προϊόντων αποθήκευσης άνθρακα, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων υλοτομίας με επίδραση δέσμευσης του άνθρακα, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών που επέχει θέση συνόδου των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, και διασφαλίζοντας την περιβαλλοντική ακεραιότητα.»

8) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στο τέλος της περιόδου από το 2021 έως το 2025, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από τους λογαριασμούς τους που αφορούν δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις, τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που οφείλονται σε φυσικές διαταραχές και οι οποίες, σε κάθε δεδομένο έτος από το 2021 έως το 2025, υπερβαίνουν τις μέσες εκπομπές που προκλήθηκαν από φυσικές διαταραχές κατά την περίοδο από το 2001 έως το 2020, εξαιρουμένων των έκτροπων στατιστικών τιμών («βασικού επιπέδου»). Το εν λόγω βασικό επίπεδο υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το παράρτημα VI.»

αα) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

«1α. Στο τέλος της περιόδου από το 2026 έως το 2030, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από τους λογαριασμούς τους τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που προκύπτουν από φυσικές διαταραχές στις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι) και οι οποίες, σε κάθε δεδομένο έτος από το 2026 έως το 2030, υπερβαίνουν τις μέσες εκπομπές που προκλήθηκαν από φυσικές διαταραχές κατά την περίοδο από το 2001 έως το 2020, εξαιρουμένων των έκτροπων στατιστικών τιμών («βασικού επιπέδου»). Το εν λόγω βασικό επίπεδο υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το παράρτημα VI.»

β) η παράγραφος 2 στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στην περίοδο από το 2021 έως το 2025, εξαιρεί από τη λογιστική καταγραφή έως το 2030 όλες τις επακόλουθες απορροφήσεις για τις εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές.»

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 2α:

«2α) Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος εφαρμόζει τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1α:

- α) υποβάλλει στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με το βασικό επίπεδο όλων των κατηγοριών υποβολής στοιχείων γης και σχετικά με τα δεδομένα και τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα VI· και
- β) στην περίοδο από το 2026 έως το 2030, εξαιρεί από τη λογιστική καταγραφή έως το 2030 όλες τις επακόλουθες απορροφήσεις για τις εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές.»

9) Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Δυνατότητες ευελιξίας και διακυβέρνηση»

β) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

γ) «1. Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν:

α) τις γενικές ευελιξίες που ορίζονται στο άρθρο 12· και

β) προκειμένου να συμμορφωθούν με τη δέσμευση του άρθρου 4, τις ευελιξίες που ορίζονται στα άρθρα 13 και 13β.

Η Φινλανδία δύναται, εκτός από τις ευελιξίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, στοιχεία α) και β), να χρησιμοποιήσει επιπρόσθετες αντισταθμίσεις σύμφωνα με το άρθρο 13α.

Τα ποσά αντισταθμίσης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο των μηχανισμών ευελιξίας που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο για τους σκοπούς της συμμόρφωσης προς τον στόχο για το 2030 που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο λαμβάνονται υπόψη, σε αντίστοιχη ποσότητα, για τη μείωση οποιουδήποτε ελλείμματος σε σχέση με τον προϋπολογισμό 2026-2030 που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, έως ότου το έλλειμμα αυτό μηδενιστεί. Τα ποσά αυτά δεν λαμβάνονται υπόψη ως επιπρόσθετα πλεονάσματα σε σχέση με τον προϋπολογισμό 2026-2030 που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, εάν ο προϋπολογισμός αυτός έχει ήδη καλυφθεί.»

10) Το άρθρο 12 τροποποιείται ως εξής:

-α) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν, κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις σε ένα κράτος μέλος ή, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου στην επικράτεια κράτους μέλους και των στόχων που ορίζονται για το συγκεκριμένο κράτος μέλος στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του παρόντος κανονισμού έχει θετικό πρόσημο, και αυτό το κράτος μέλος έχει επιλέξει να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες ευελιξίας του και έχει ζητήσει να διαγράψει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, αυτή η ποσότητα των διαγραφέντων δικαιωμάτων εκπομπής λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του κράτους μέλους προς τη δέσμευσή του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού.

2. Στον βαθμό που, κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, οι συνολικές απορροφήσεις υπερβαίνουν τις συνολικές εκπομπές σε ένα κράτος μέλος ή, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου στην επικράτεια κράτους μέλους και των στόχων που ορίζονται για το συγκεκριμένο κράτος μέλος στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του παρόντος κανονισμού έχει αρνητικό πρόσημο, και κατόπιν αφαίρεσης κάθε ποσότητας που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, το κράτος μέλος δύναται να μεταβιβάσει την υπολειπόμενη ποσότητα απορροφήσεων σε άλλο κράτος μέλος. Η μεταβιβαζόμενη ποσότητα λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του κράτους μέλους αποδέκτη προς τη δέσμευσή του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού.

α) η παράγραφος 3 διαγράφεται.

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 5 και 6:

«5. Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιούν τα έσοδα που προκύπτουν από τις μεταβιβάσεις δυνάμει της παραγράφου 2 για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στην Ένωση ή σε τρίτες χώρες και ενημερώνουν την Επιτροπή για οποιεσδήποτε δράσεις έχουν ληφθεί.

6. Οποιαδήποτε μεταβίβαση δυνάμει της παραγράφου 2 ενδέχεται να προκύπτει ως αποτέλεσμα έργου ή προγράμματος μετριασμού των αερίων θερμοκηπίου που εκτελείται στο κράτος μέλος πώλησης και ανταμείβεται από το κράτος μέλος αποδέκτη, υπό την προϋπόθεση ότι αποφεύγεται η διπλή μέτρηση και διασφαλίζεται η ιχνηλασιμότητα.»·

- 11) Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 13

Ευελξία σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις

- «1. Όταν σε ένα κράτος μέλος, την περίοδο από το 2021 έως 2025, οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, [όπως καταγράφονται λογιστικά σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,] το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες ευελξίας που ορίζονται στο παρόν άρθρο σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις προκειμένου να συμμορφωθεί με το άρθρο 4 παράγραφος 1.
2. Όταν, κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 είναι θετικό, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δικαιούται να αντισταθμίσει τις εκπομπές που προκύπτουν από τον υπολογισμό, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) το κράτος μέλος έχει συμπεριλάβει, στη στρατηγική που έχει υποβάλει σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, εν εξελίξει ή σχεδιαζόμενα συγκεκριμένα μέτρα που διασφαλίζουν τη διατήρηση ή τη βελτίωση, κατά περίπτωση, δασικών καταβοθρών και δεξαμενών· και
- β) οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης δεν υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

Κατά την εκτίμηση του αν οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο β), η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή μέτρηση, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελξίας που ορίζονται στο άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

3. Η αντιστάθμιση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 μπορεί να καλύπτει μόνο καταβόθρες που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές έναντι του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων του εν λόγω κράτους μέλους και δεν μπορεί, για την περίοδο από 2021 έως 2025, να υπερβαίνει το 50 % του μέγιστου ποσού αντιστάθμισης για το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος που καθορίζεται στο παράρτημα VII.
4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή σχετικά με τις επιπτώσεις των φυσικών διαταραχών που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα VI, προκειμένου να είναι επιλέξιμα για αντιστάθμιση των υπολειπόμενων καταβόθρων που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές σε σχέση με το επίπεδο αναφοράς των δασικών εκτάσεων, μέχρι το πλήρες ποσό της αντιστάθμισης για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, η οποία είναι αχρησιμοποίητη από άλλα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα VII. Σε περίπτωση που η απαίτηση αντιστάθμισης υπερβαίνει το διαθέσιμο ποσό της αχρησιμοποίητης αντιστάθμισης, η αντιστάθμιση κατανέμεται κατ' αναλογία στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.»
- 12) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 13α:

«Άρθρο 13α

Επιπρόσθετες αντισταθμίσεις

1. Η Φινλανδία μπορεί να αντισταθμίσει έως επιπλέον 5 εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂ από εκπομπές καταγεγραμμένες στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, αποψιλωμένων εκτάσεων, διαχειριζόμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων και διαχειριζόμενων χορτολιβαδικών εκτάσεων, από το 2021 έως το 2025, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) η Φινλανδία έχει συμπεριλάβει, στη στρατηγική που έχει υποβάλει σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, εν εξελίξει ή σχεδιαζόμενα συγκεκριμένα μέτρα που διασφαλίζουν τη διατήρηση ή τη βελτίωση, κατά περίπτωση, δασικών καταβόθρων και δεξαμενών·
- β) οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης δεν υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

Κατά την εκτίμηση του αν οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο β), η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή μέτρηση, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στα άρθρα 12 και 13 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

2. Οι επιπρόσθετες αντισταθμίσεις περιορίζονται:

α) στο ποσό που υπερβαίνει την ευελιξία της διαχειριζόμενης δασικής γης που διατίθεται στη Φινλανδία κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 σύμφωνα με το άρθρο 13·

β) στις εκπομπές που δημιουργήθηκαν λόγω της ιστορικής μετατροπής από δασική έκταση σε οποιαδήποτε άλλη κατηγορία χρήσης γης το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017·

γ) στη συμμόρφωση με το άρθρο 4.

3. Οι επιπρόσθετες αντισταθμίσεις ενδέχεται να μην υπόκεινται σε μεταβίβαση σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού ή το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

4. Ενδεχόμενες αχρησιμοποίητες επιπρόσθετες αντισταθμίσεις από το ποσό των 5 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ακυρώνονται.

5. Ο κεντρικός διαχειριστής εκτελεί την παράγραφο 2, στοιχείο α) και τις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου στο ενωσιακό μητρώο που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.»·

13) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 13β:

«Άρθρο 13β

Μηχανισμός ευελιξίας για τη χρήση γης για την περίοδο 2026 έως 2030

1. Μηχανισμός ευελιξίας για τη χρήση γης που αντιστοιχεί σε ποσότητα έως 178 εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂ θεσπίζεται στο ενωσιακό μητρώο που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, με την επιφύλαξη της επίτευξης του ενωσιακού στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2. Ο μηχανισμός ευελιξίας διατίθεται επιπλέον των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στο άρθρο 12.

2. Όταν, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου στην επικράτεια κράτους μέλους και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, στοιχεία α) έως ι), και των αντίστοιχων στόχων που ορίζονται για το εν λόγω κράτος μέλος, είτε στο άρθρο 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο είτε στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, έχει θετικό πρόσημο, καταγράφεται λογιστικά και υποβάλλεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, το κράτος μέλος μπορεί να χρησιμοποιήσει την ευελιξία που ορίζεται στο παρόν άρθρο προκειμένου να συμμορφωθεί με τον στόχο του που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2.
3. Εάν, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 2 είναι θετικό, το εκάστοτε κράτος μέλος δικαιούται να αντισταθμίσει τις καθαρές εκπομπές ή/και τις καθαρές απορροφήσεις που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές έναντι των στόχων που ορίζονται για το εν λόγω κράτος μέλος είτε στο άρθρο 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο είτε στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) το κράτος μέλος έχει συμπεριλάβει στο επικαιροποιημένο ενοποιημένο εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και το κλίμα, το οποίο υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, εν εξελίξει ή προγραμματισμένα ειδικά μέτρα για τη διατήρηση ή την ενίσχυση, κατά περίπτωση, όλων των καταβοθρών και δεξαμενών γης και για να μειωθεί η τρωτότητα των εκτάσεων γης σε φυσικές διαταραχές·
 - β) το κράτος μέλος έχει εξαντλήσει τις διαθέσιμες δυνατότητες ευελιξίας σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού·
 - γ) η διαφορά στην Ένωση μεταξύ του ετήσιου αθροίσματος όλων των εκπομπών και απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου στο έδαφός της και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, στοιχεία α) έως ι) και του ενωσιακού στόχου των 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ καθαρών απορροφήσεων έχει αρνητικό πρόσημο, το 2030.

Κατά την εκτίμηση του αν, εντός της Ένωσης, πληρούται η προϋπόθεση που αναφέρεται στο στοιχείο γ) πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή περιλαμβάνει το 40 % του πλεονάσματος στις δεσμεύσεις των κρατών μελών βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 1 από το 2021 έως το 2025, υπό την προϋπόθεση ότι ένα ή περισσότερα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις επιπτώσεις των φυσικών διαταραχών σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή διασφαλίζει επίσης στην εν λόγω εκτίμηση ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή μέτρηση, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στο άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

4. Το ποσό αντιστάθμισης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου δεν μπορεί, για την περίοδο από 2026 έως 2030, να υπερβαίνει το 50 % του μέγιστου ποσού αντιστάθμισης για το εκάστοτε κράτος μέλος που καθορίζεται στο παράρτημα VII.
5. Τα κράτη μέλη που δεν έχουν εφαρμόσει το άρθρο 10 παράγραφος 1α του παρόντος κανονισμού υποβάλλουν στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις επιπτώσεις των φυσικών διαταραχών που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα VI, προκειμένου να είναι επιλέξιμα για αντιστάθμιση των καθαρών εκπομπών ή/και των καθαρών απορροφήσεων που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές έναντι των στόχων που ορίζονται για τα εν λόγω κράτη μέλη είτε στο άρθρο 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο είτε στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, μέχρι το πλήρες ποσό της αντιστάθμισης για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η οποία είναι αχρησιμοποίητη από άλλα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα VII. Σε περίπτωση που η απαίτηση αντιστάθμισης υπερβαίνει το διαθέσιμο ποσό της αχρησιμοποίητης αντιστάθμισης, η αντιστάθμιση κατανέμεται κατ' αναλογία στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.
6. Τα κράτη μέλη δικαιούνται να αντισταθμίζουν τις καθарές εκπομπές ή/και τις καθарές απορροφήσεις που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές έναντι των στόχων που ορίζονται για τα εν λόγω κράτη μέλη είτε στο άρθρο 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο είτε στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, έως το συνολικό ποσό της αντιστάθμισης για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, η οποία είναι αχρησιμοποίητη από άλλα κράτη μέλη που απαριθμούνται στο παράρτημα VII, αφού ληφθούν υπόψη το άρθρο 13 παράγραφος 4 και η παράγραφος 5 του παρόντος άρθρου, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω κράτη μέλη:

- α) έχουν εξαντλήσει τις δυνατότητες ευελιξίας που είναι διαθέσιμες σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού και τις παραγράφους 3 και 5 του παρόντος άρθρου· και:
- β) έχουν υποβάλει στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με:
- i) είτε τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής που έχουν ως αποτέλεσμα υπέρβαση εκπομπών ή μείωση των καταβροθρών που εκφεύγουν από τον έλεγχό τους· είτε
 - ii) τις **επιδράσεις** ενός εξαιρετικά μεγάλου ποσοστού οργανικών εδαφών στη διαχειριζόμενη έκταση γης τους, σε σύγκριση με τον ενωσιακό μέσο όρο, που έχει ως αποτέλεσμα υπέρβαση εκπομπών, υπό την προϋπόθεση ότι οι επιδράσεις αυτές οφείλονται σε πρακτικές διαχείρισης της γης που χρησιμοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ.

Το ποσό της αντιστάθμισης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂ για την Ένωση στο σύνολό της. Σε περίπτωση που η απαίτηση αντιστάθμισης υπερβαίνει το μέγιστο διαθέσιμο ποσό αντιστάθμισης, η αντιστάθμιση κατανέμεται κατ' αναλογία στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) σημείο i) περιλαμβάνουν ποσοτική εκτίμηση των επιδράσεων στις καθαρές εκπομπές ή στις καθαρές απορροφήσεις, εκφραζόμενη σε εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂ για την πληγείσα περιοχή, και βασίζονται σε συγκρίσιμους και αξιόπιστους ποσοτικούς δείκτες, σε γεωγραφικά συγκεκριμένα δεδομένα και στα βέλτιστα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία. Βασίζονται δε σε παρατηρούμενες εξελίξεις που καλύπτουν τουλάχιστον την περίοδο 2001-2025 και σε επιστημονικά ελεγμένες προβλέψεις και παρατηρήσεις για την περίοδο 2026-2030. Αντικατοπτρίζουν τις βασικές μεσοπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες εξελίξεις των κλιματικών χαρακτηριστικών που σχετίζονται με τον τομέα LULUCF, όπως η ξηρότητα, οι μέσες θερμοκρασίες, οι μέσες βροχοπτώσεις, οι ημέρες παγετού, η διάρκεια των μετεωρολογικών ξηρασιών ή των ξηρασιών υγρασίας του εδάφους. Από τις εξελίξεις αυτές εξαιρούνται γεγονότα προσωρινού χαρακτήρα που μπορούν να καταγράφονται λογιστικά ως φυσικές διαταραχές σύμφωνα με το άρθρο 10.

Τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) σημείο ii) πρέπει να περιλαμβάνουν αιτιολόγηση ότι το ποσοστό οργανικών εδαφών σε διαχειριζόμενες εκτάσεις γης για το εκάστοτε κράτος μέλος υπερβαίνει το μέσο ποσοστό της Ένωσης για το έτος 2030. Τα αποδεικτικά στοιχεία περιλαμβάνουν ποσοτική ανάλυση, σε εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO₂, των εκπομπών που αναφέρθηκαν λόγω των ιστορικών επιδράσεων στα διαχειριζόμενα οργανικά εδάφη με βάση επανεξετασθείσες παρατηρήσεις για την περίοδο 2026-2030, συγκρίσιμα και αξιόπιστα γεωγραφικά συγκεκριμένα δεδομένα και τα βέλτιστα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία, ιδίως σχετικά με παρόμοιους τύπους στο εκάστοτε κράτος μέλος. Από αυτές τις προς αντιστάθμιση υποβαλλόμενες εκπομπές εξαιρούνται γεγονότα προσωρινού χαρακτήρα που μπορούν να καταγράφονται λογιστικά ως φυσικές διαταραχές σύμφωνα με το άρθρο 10. Τα αποδεικτικά στοιχεία συνοδεύονται επίσης από περιγραφή των μέτρων πολιτικής που εφαρμόζονται επί του παρόντος και ελαχιστοποιούν τις αρνητικές επιπτώσεις των ιστορικών επιδράσεων στα διαχειριζόμενα οργανικά εδάφη.»

14) *διαγράφεται*

15) Το άρθρο 14 τροποποιείται ως εξής:

α), η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Έως τις 15 Μαρτίου 2027 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 15 Μαρτίου 2032 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση συμμόρφωσης που περιέχει το ισοζύγιο των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων για την αντίστοιχη περίοδο για καθεμία από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως στ) για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι) για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, εφαρμόζοντας τους λογιστικούς κανόνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Η έκθεση συμμόρφωσης περιλαμβάνει αξιολόγηση:

α) των πολιτικών και των μέτρων σχετικά με τις αντισταθμίσεις·

β) των συνεργειών μεταξύ μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και κλιματικής προσαρμογής·

γ) των συνεργειών μεταξύ μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και βιοποικιλότητας.

Η εν λόγω έκθεση περιέχει επιπλέον, κατά περίπτωση, λεπτομέρειες σχετικά με την πρόθεση χρήσης των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11 και τα σχετικά ποσά ή με τη χρήση αυτών των δυνατοτήτων ευελιξίας και των σχετικών ποσών.»

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 1α και 1β:

«1α. Τα δεδομένα απογραφής εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που υποβάλλονται από το κάθε κράτος μέλος μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο τεχνικής διόρθωσης λόγω αλλαγής στη μεθοδολογία των κρατών μελών. Ωστόσο, οι εν λόγω τεχνικές διορθώσεις δεν επηρεάζουν, για τους σκοπούς της αξιολόγησης της συμμόρφωσης προς τον ενωσιακό στόχο για το 2030, την τιμή των 310 εκατ. τόνων ισοδυνάμου CO₂ καθαρών απορροφήσεων ως άθροισμα των τιμών των καθαρών απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου (σε κt ισοδυνάμου CO₂) το 2030 για τα κράτη μέλη που απαριθμούνται στη στήλη Δ του παραρτήματος Ια, ούτε τις τιμές της στήλης Γ αυτού του παραρτήματος.

1β. Τα κράτη μέλη που δηλώνουν την πρόθεσή τους να κάνουν χρήση της δυνατότητας ευελιξίας που αναφέρεται στο άρθρο 13β παράγραφος 6 περιγράφουν, σε ειδικά τμήματα της έκθεσης, τα μέτρα που έλαβαν για τον μετριασμό ή την αντιστροφή των επιδράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 13β παράγραφος 6 στοιχείο β), καθώς και τις παρατηρούμενες και αναμενόμενες επιδράσεις των μέτρων αυτών.»

16) το άρθρο 15 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 του παρόντος κανονισμού για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθοριστούν οι κανόνες για την καταγραφή και την ακριβή εκτέλεση των ακόλουθων πράξεων στο ενωσιακό μητρώο που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999:

- α) την ποσότητα εκπομπών και απορροφήσεων για κάθε κατηγορία λογιστικής καταγραφής και υποβολής στοιχείων γης σε κάθε κράτος μέλος·
- β) την εκτέλεση της τεχνικής διόρθωσης σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1α του παρόντος κανονισμού·
- γ) την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας σύμφωνα με τα άρθρα 12, 13, 13α και 13β και
- δ) τη συμμόρφωση με τους στόχους σύμφωνα με το άρθρο 13γ.»·

17) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 16α:

«Άρθρο 16α

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την κλιματική αλλαγή που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 44 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²³.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.»

18) το άρθρο 17 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο το αργότερο έξι μήνες από τον πρώτο παγκόσμιο απολογισμό που έχει συμφωνηθεί δυνάμει του άρθρου 14 της συμφωνίας του Παρισιού αναφορικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης κατά περίπτωση εκτίμησης του αντίκτυπου των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11, καθώς και τη συμβολή του παρόντος κανονισμού στον συνολικό στόχο της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 και τη συμβολή του στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού, ιδίως ως προς την ανάγκη για επιπρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης ενόψει των απαιτούμενων αυξήσεων στις μειώσεις και τις απορροφήσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην Ένωση.

²³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

Η έκθεση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο περιλαμβάνει εκτίμηση της ανάγκης και της σκοπιμότητας εφαρμογής του παρόντος κανονισμού στις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α, που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και συμβαίνουν στις επικράτειες των κρατών μελών από το 2031 και εξής, σε οποιαδήποτε από τις κατηγορίες γης που απαριθμούνται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι) και σε οποιονδήποτε από τους ακόλουθους τομείς:

- α) εντερική ζύμωση·
- β) διαχείριση κοπριάς·
- γ) ορυζοκαλλιέργεια·
- δ) γεωργικά εδάφη·
- ε) προγραμματισμένες πυρκαγιές στη σαβάνα·
- στ) καύση γεωργικών καταλοίπων·
- ζ) ασβέστωση·
- η) χρήση ουρίας·
- θ) «άλλα λιπάσματα που περιέχουν άνθρακα»·
- ι) «άλλο».

Η έκθεση επικεντρώνεται ιδίως και στην εκτίμηση της ανάγκης και της σκοπιμότητας του στόχου της επίτευξης κλιματικής ουδετερότητας στις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου σε ολόκληρη την Ένωση στις κατηγορίες γης που απαριθμούνται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι) και στους τομείς που απαριθμούνται στο δεύτερο εδάφιο έως το 2035. Η αξιολόγηση της σκοπιμότητας αυτής λαμβάνει υπόψη τις επιδράσεις της ηλικιακής διάρθρωσης των δασών όταν έχουν ως αποτέλεσμα μείωση των καταβοθρών ή υπέρβαση εκπομπών στην επικράτεια μεμονωμένων κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των επιδράσεων που συνδέονται με την κατοχή της επικράτειας κράτους μέλους ή πολεμικές ή μεταπολεμικές συνθήκες που είχαν αντίκτυπο στη διαχείριση των δασών εντός της επικράτειάς του. Με βάση την εκτίμηση αυτήν, η έκθεση περιλαμβάνει επίσης συστάσεις για τα αναγκαία μέτρα της Ένωσης και των κρατών μελών προκειμένου να καταστεί δυνατή η συλλογική επίτευξη του εν λόγω στόχου για το 2035.

Μετά την έκθεση, η Επιτροπή υποβάλλει νομοθετικές προτάσεις όπου κρίνει σκόπιμο.»

19) Το παράρτημα I τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα I του παρόντος κανονισμού·

19α) Στο παράρτημα II, οι καταχωρίσεις για την Ισπανία, τη Σλοβενία και τη Φινλανδία αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

Κράτος μέλος	Έκταση (ha)	Ποσοστό συγκόμωσης (%)	Ύψος δένδρων (m)
Ισπανία	1,0	20 Από την υποβολή της απογραφής αερίων του θερμοκηπίου το 2028 και έπειτα: 10	3
Σλοβενία	0,25	10	5
Φινλανδία	0,25	10	5

20) το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού παρεμβάλλεται ως παράρτημα Πα.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 τροποποιείται ως εξής:

1) στο άρθρο 2 προστίθενται τα ακόλουθα σημεία 63 και 64:

«63) ‘σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών’: σύστημα πληροφορικής ικανό να καταγράφει, να αποθηκεύει, να αναλύει και να εμφανίζει γεωγραφικά προσδιοριζόμενες πληροφορίες·

«64) ‘αίτηση γεωχωρικών πληροφοριών’: έντυπο ηλεκτρονικής αίτησης που περιλαμβάνει εφαρμογή πληροφορικής βασισμένη σε σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών που επιτρέπει στους δικαιούχους να δηλώσουν χωρικά τα αγροτεμάχια της εκμετάλλευσής και τις μη γεωργικές εκτάσεις για τις οποίες ζητείται η πληρωμή·»·

2) στο άρθρο 4 στοιχείο α) σημείο 1), το σημείο ii) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«τις δεσμεύσεις και τους εθνικούς στόχους του κράτους μέλους για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841»·

3) Το άρθρο 38 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

«Το 2025, η Επιτροπή διενεργεί συνολική επανεξέταση των εθνικών δεδομένων απογραφής που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθοριστούν οι ετήσιοι στόχοι μείωσης των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 και προκειμένου να καθοριστούν οι ετήσιες κατανομές εκπομπών των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.»·

β) στην παράγραφο 2, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η συνολική επανεξέταση των παραγράφων 1 και 1α περιλαμβάνει:»

γ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Με την ολοκλήρωση της συνολικής επανεξέτασης που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή προσδιορίζει, με εκτελεστικές πράξεις, το συνολικό άθροισμα των εκπομπών για τα αντίστοιχα έτη, που προκύπτει από τα διορθωμένα δεδομένα απογραφής για κάθε κράτος μέλος, χωρισμένα σε δεδομένα για εκπομπές που σχετίζονται με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 και δεδομένα για εκπομπές που αναφέρονται στο στοιχείο γ) του πρώτου μέρους του παραρτήματος V του παρόντος κανονισμού, και προσδιορίζει το συνολικό άθροισμα εκπομπών και απορροφήσεων που σχετίζονται με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/84.»

4) Το παράρτημα V τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα III του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος / Η Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, το τμήμα Β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Β. Δεξαμενές άνθρακα όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4:

α) ζωντανή βιομάζα·

β) στρωμνή¹·

γ) νεκρό ξύλο¹·

δ) νεκρή οργανική ύλη²·

ε) ανόργανα εδάφη·

στ) οργανικά εδάφη·

ζ) προϊόντα υλοτομίας στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των δασωμένων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων.»

¹ Ισχύει μόνο για δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις.

² Ισχύει μόνο για αποψιλωμένες εκτάσεις, διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις, διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις και διαχειριζόμενους υγροβιότοπους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Το ακόλουθο παράρτημα Ια προστίθεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2018/841:

«Παράρτημα Ια

Ο στόχος της Ένωσης (στήλη Δ), τα μέσα δεδομένα απογραφής αερίων του θερμοκηπίου των ετών 2016, 2017 και 2018 (στήλη Β) και οι εθνικοί στόχοι των κρατών μελών (στήλη Γ) βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 2 που πρέπει να επιτευχθούν το 2030

Α	Β	Γ	Δ
Κράτος μέλος	Τα μέσα δεδομένα απογραφής αερίων του θερμοκηπίου των ετών 2016, 2017 και 2018 (kt ισοδυνάμου CO ₂), υποβολή στοιχείων 2020	Στόχοι των κρατών μελών, 2030 (σε kt ισοδυνάμου CO ₂)	Τιμή των καθαρών απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου σε (kt ισοδυνάμου CO ₂) το 2030, υποβολή στοιχείων 2020 (στήλες Β+Γ)
Βέλγιο	-1 032	-320	-1 352
Βουλγαρία	-8 554	-1 163	-9 718
Τσεχία	-401	-827	-1 228
Δανία	5 779	-441	5 338
Γερμανία	-27 089	-3 751	-30 840
Εσθονία	-2 112	-434	-2 545
Ιρλανδία	4 354	-626	3 728
Ελλάδα	-3 219	-1 154	-4 373
Ισπανία	-38 326	-5 309	-43 635
Γαλλία	-27 353	-6 693	-34 046
Κροατία	-4 933	-593	-5 527
Ιταλία	-32 599	-3 158	-35 758
Κύπρος	-289	-63	-352
Λετονία	-6	-639	-644
Λιθουανία	-3 972	-661	-4 633
Λουξεμβούργο	-376	-27	-403
Ουγγαρία	-4 791	-934	-5 724
Μάλτα	4	-2	2
Κάτω Χώρες	4 958	-435	4 523
Αυστρία	-4 771	-879	-5 650
Πολωνία	-34 820	-3 278	-38 098
Πορτογαλία	-390	-968	-1 358
Ρουμανία	-23 285	-2 380	-25 665
Σλοβενία	67	-212	-146
Σλοβακία	-6 317	-504	-6 821
Φινλανδία	-14 865	-2 889	-17 754
Σουηδία	-43 366	-3 955	-47 321
ΕΕ-27/Ένωση	-267 704	-42 296	-310 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Το μέρος 3 του παραρτήματος V του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων στον τομέα LULUCF, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν [...] γεωγραφικά συγκεκριμένα δεδομένα αλλαγής χρήσης γης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου. Τα κράτη μέλη παροτρύνονται να διερευνήσουν συνέργειες και ευκαιρίες για την ενοποίηση της υποβολής εκθέσεων με άλλους συναφείς τομείς πολιτικής. Τα κράτη μέλη παροτρύνονται να διενεργούν τις οικείες απογραφές αερίων του θερμοκηπίου βάσει ηλεκτρονικών βάσεων δεδομένων και συστημάτων γεωγραφικών πληροφοριών, όπως:

- α) σύστημα παρακολούθησης μονάδων χρήσης γης με εκτάσεις μεγάλων αποθεμάτων άνθρακα, όπως ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 4 της οδηγίας 2018/2001·
- β) σύστημα παρακολούθησης των μονάδων χρήσης γης που υπόκεινται σε προστασία, οριζόμενων ως γη που καλύπτεται από μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες:
 - Γη με υψηλή αξία βιοποικιλότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 29 παράγραφος 3 της οδηγίας 2018/2001·
 - Τόποι κοινοτικής σημασίας και ειδικές ζώνες διατήρησης όπως ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ²⁴ του Συμβουλίου και χερσαίες μονάδες εκτός αυτών που υπόκεινται σε μέτρα προστασίας και διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 της εν λόγω οδηγίας για την επίτευξη των στόχων διατήρησης του τόπου·
 - Τόποι αναπαραγωγής και τόποι ανάπαυσης των ειδών που αναγράφονται στο παράρτημα ΙV της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και υπόκεινται σε μέτρα προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας·

²⁴ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

- Οι φυσικοί οικοτόποι που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και οι οικοτόποι των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ οι οποίοι βρίσκονται εκτός τόπων κοινοτικής σημασίας ή ειδικών ζωνών διατήρησης και οι οποίοι συμβάλλουν στους εν λόγω οικοτόπους και είδη που επιτυγχάνουν ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας ή τα οποία μπορούν να υπαχθούν σε προληπτικά και διορθωτικά μέτρα βάσει της οδηγίας 2004/35/ΕΚ²⁵.
- Ζώνες ειδικής προστασίας που ταξινομούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶ και χερσαίες μονάδες εκτός αυτών που υπόκεινται σε μέτρα προστασίας και διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΟΚ και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι διατήρησης του τόπου.
- Χερσαίες μονάδες που υπόκεινται σε μέτρα για τη διατήρηση των πτηνών και που αναφέρονται ότι δεν βρίσκονται σε ασφαλή κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ, προκειμένου να πληρούν την απαίτηση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο της εν λόγω οδηγίας σχετικά με τις προσπάθειες αποφυγής ρύπανσης και υποβάθμισης των οικοτόπων ή εκπλήρωσης της απαίτησης του άρθρου 3 της εν λόγω οδηγίας για διατήρηση, διατήρηση επαρκούς ποικιλομορφίας και ζώνης οικοτόπων ειδών πτηνών.
- Οποιοσδήποτε άλλους οικοτόπους ορίζει το κράτος μέλος για ισοδύναμους σκοπούς με αυτούς που ορίζονται στις οδηγίες 92/43/ΕΟΚ και 2009/147/ΕΚ.

²⁵ Οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143 της 30.4.2004, σ. 56).

²⁶ Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7).

- Χερσαίες μονάδες που υπόκεινται σε μέτρα που απαιτούνται για την προστασία και τη διασφάλιση της μη επιδείνωσης της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 σημείο iii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁷.
 - Φυσικές κοίτες πλημμύρας ή ζώνες για τη συγκράτηση της ανυψούμενης στάθμης του νερού που προστατεύονται από τα κράτη μέλη αναφορικά με τη διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών σύμφωνα με την οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁸.
- γ) σύστημα παρακολούθησης των μονάδων χρήσης γης που υπόκεινται σε αποκατάσταση, οριζόμενων ως γη που καλύπτεται από μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες:
- Τόποι κοινοτικής σημασίας, ειδικές ζώνες διατήρησης και ζώνες ειδικής προστασίας όπως περιγράφονται στο στοιχείο β) ανωτέρω, μαζί με τις χερσαίες μονάδες εκτός αυτών που έχουν προσδιοριστεί ότι χρειάζονται μέτρα αποκατάστασης ή αντισταθμιστικά μέτρα για την επίτευξη των στόχων διατήρησης του τόπου.
 - Οι οικότοποι των ειδών άγριων πτηνών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ ή στο παράρτημα Ι αυτής, οι οποίοι βρίσκονται εκτός ζωνών ειδικής προστασίας, έχει δε προσδιοριστεί ότι χρειάζονται μέτρα αποκατάστασης για τους σκοπούς της οδηγίας 2009/147/ΕΚ.

²⁷ Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

²⁸ Οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας (ΕΕ L 288 της 6.11.2007, σ. 27).

- Οι φυσικοί οικότοποι που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και οι οικότοποι των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ εκτός τόπων κοινοτικής σημασίας ή ειδικών ζωνών διατήρησης και οι οποίοι προσδιορίζεται ότι χρήζουν μέτρων αποκατάστασης για σκοπούς επίτευξης ικανοποιητικής κατάστασης διατήρησης σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ ή/και προσδιορίζεται ότι χρήζουν διορθωτικών μέτρων για τους σκοπούς του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/35/ΕΚ·
 - Ζώνες με ανάγκη αποκατάστασης σύμφωνα με σχέδιο αποκατάστασης της φύσης που ισχύει σε κράτος μέλος·
 - Χερσαίες μονάδες που υπόκεινται σε μέτρα που απαιτούνται για την αποκατάσταση της καλής οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 σημείο iii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ή μέτρα που απαιτούνται για την επαναφορά αυτών των υδάτων σε υψηλή οικολογική κατάσταση, όταν απαιτείται από τον νόμο·
 - Χερσαίες μονάδες που υπόκεινται σε μέτρα ανασύστασης και αποκατάστασης υγροβιότοπων, όπως αναφέρεται στο παράρτημα VI τμήμα Β σημείο vii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·
 - Περιοχές με ανάγκη αποκατάστασης οικοσυστημάτων για να επιτευχθεί καλή κατάσταση οικοσυστήματος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Συμβουλίου²⁹·
- δ) σύστημα παρακολούθησης μονάδων χρήσης της γης με υψηλό επίπεδο κλιματικού κινδύνου:
- Ζώνες που υπόκεινται σε αντιστάθμιση για φυσικές διαταραχές σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 13β του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841

²⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).

- Ζώνες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/60/EK
- Ζώνες που προσδιορίζονται στην εθνική στρατηγική προσαρμογής των κρατών μελών με υψηλό επίπεδο φυσικών και ανθρωπογενών κινδύνων, που υπόκεινται σε δράσεις μείωσης του κινδύνου καταστροφών που σχετίζονται με το κλίμα.

Η απογραφή αερίων θερμοκηπίου επιτρέπει, κατά περίπτωση, την ανταλλαγή και την ενσωμάτωση δεδομένων μεταξύ των ηλεκτρονικών βάσεων δεδομένων και των συστημάτων γεωγραφικών πληροφοριών.

Για την περίοδο 2021-2025, τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιούν μεθοδολογίες της 1ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου εκτός για δεξαμενή άνθρακα που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 25 % των εκπομπών ή απορροφήσεων σε κατηγορία πηγής ή καταβόθρας, στην οποία έχει δοθεί προτεραιότητα στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος απογραφής κράτους μέλους, επειδή η εκτίμησή του παρουσιάζει σημαντική επιρροή στο σύνολο της απογραφής της χώρας σχετικά με τα αέρια του θερμοκηπίου όσον αφορά το απόλυτο επίπεδο εκπομπών και απορροφήσεων, την τάση στις εκπομπές και τις απορροφήσεις ή την αβεβαιότητα στις εκπομπές και τις απορροφήσεις στις κατηγορίες χρήσης γης, στην οποία περίπτωση χρησιμοποιούνται μεθοδολογίες τουλάχιστον της 2ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου.

Από την υποβολή της απογραφής αερίων του θερμοκηπίου το 2028 και έπειτα, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν μεθοδολογίες τουλάχιστον της 2ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου και παροτρύνονται να εφαρμόζουν μεθοδολογίες της 3ης βαθμίδας, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου.»